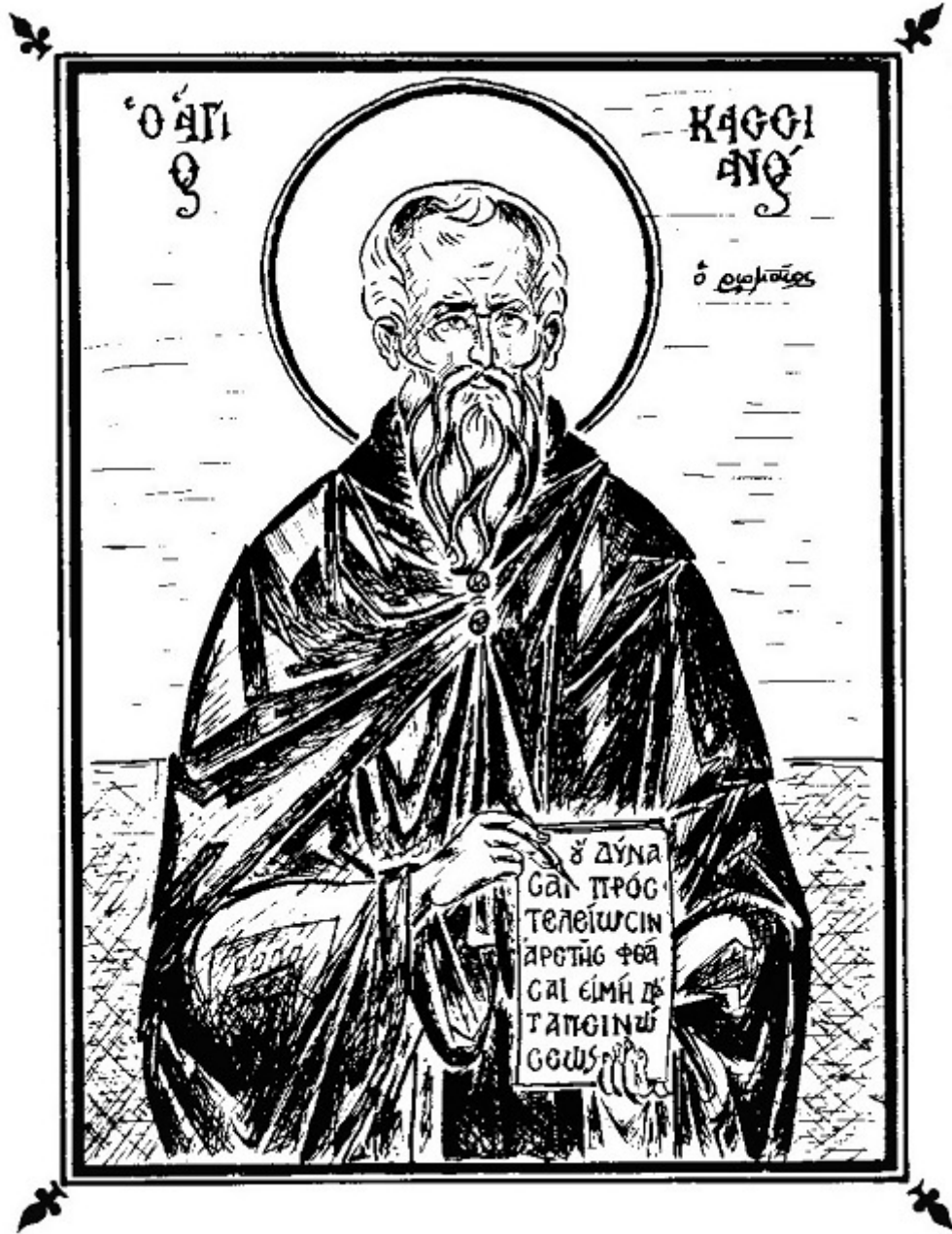
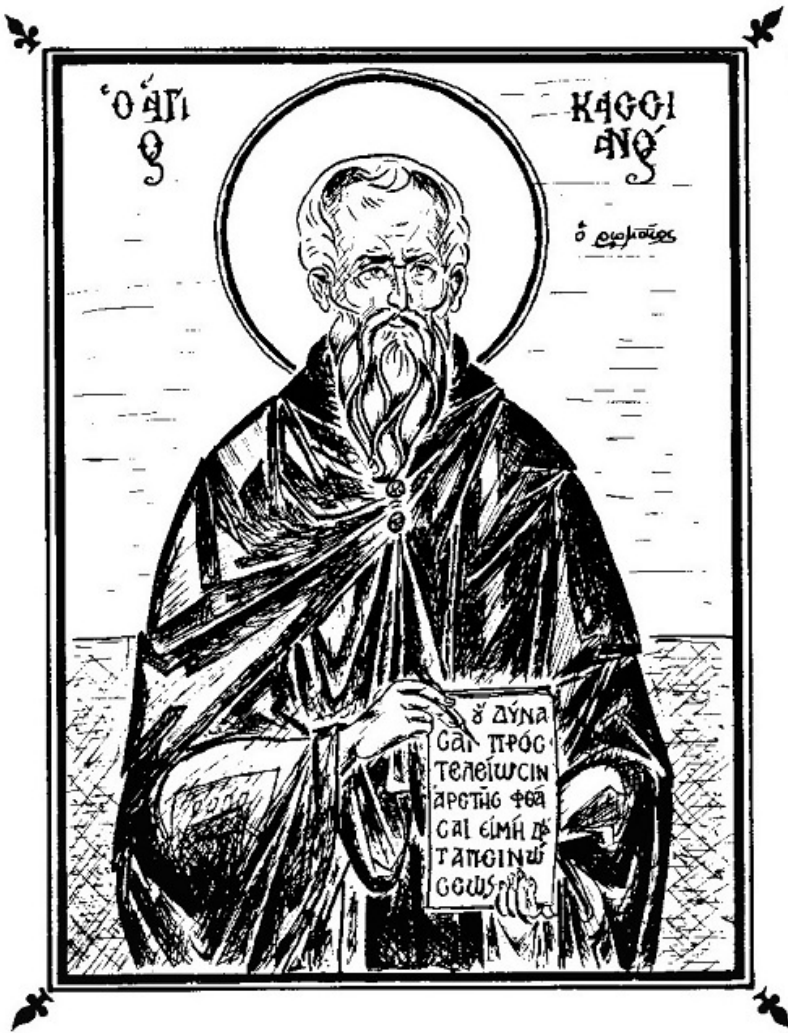


Αββάς Κασσιανός: Όποιος μισεί τον αδελφό του έχει χαρακτηριστεί ως ανθρωποκτόνος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)





Άγιος Κασσιανός. Σχέδιο π. Παύλος Πολίτης.

Αν επιθυμούμε ν' αποκτήσουμε τέλεια πραότητα και να πετύχουμε το μακαρισμό του Κυρίου (Ματθ. 5:5), όχι μόνο από την εξωτερική εκδήλωση της οργής οφείλουμε ν' απαλλαγούμε, αλλά και απ' αυτήν ακόμα την ταραχή της διάνοιας.

Γιατί δεν ωφελεί τόσο πολύ το να συγκρατούμε το στόμα μας στον καιρό του θύμου, για να μη λέει λόγια μανιασμένα, όσο το να καθαρίζουμε την καρδιά μας από τη μνησικακία και να μη στριφογυρίζουμε μέσα στο μυαλό μας πονηρούς λογισμούς εναντίον του αδελφού.

Γιατί η ευαγγελική διδασκαλία παραγγέλλει να κόβουμε τις ρίζες των αμαρτημάτων παρά τους καρπούς.

Όταν λ.χ. κοπεί η ρίζα του θύμου από την καρδιά, ούτε το μίσος ούτε ο φθόνος θα μπορέσουν να προχωρήσουν σε πράξεις.

Άλλωστε, όποιος μισεί τον αδελφό του έχει χαρακτηριστεί ως ανθρωποκτόνος (Α' Ιω. 3:15), επειδή τον σκοτώνει (νοερά) με τη διάθεση του μίσους, που διατηρεί στη

διάνοια του? αυτού το αίμα δεν το βλέπουν οι άνθρωποι, αφού δεν χύθηκε με (χτύπημα από) ξίφος? το ότι σκοτώθηκε όμως με την εσωτερική προαίρεση της καρδιάς, το βλέπει ο Θεός, ο Όποιος όχι μόνο για τις πράξεις, αλλά και για τους λογισμούς και για τις προαιρέσεις αποδίδει (στον καθένα) ή στεφάνια ή τιμωρίες, καθώς διακηρύσσει ο ίδιος με το στόμα του προφήτη:

«Εγώ έρχομαι ανταποδούναι τα έργα των ανθρώπων και τους λογισμούς και τα ενθυμήματα αυτών» (πρβλ. Σοφ. Σειρ. 35:22).

Αυτό το μαθαίνουμε και από τον απόστολο, που λέει: «...μεταξύ αλλήλων των λογισμών κατηγορούντων ή και απολογουμένων, εν ημέρα ότε κρίνει ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων...». (Ρωμ. 2:15-16).

Απόσπασμα από τον “Μικρό Ευεργετινό”, έκδοσης της Ιεράς Μονής Παρακλήτου.